

Universitätsbibliothek Paderborn

Opera S. Matris Teresae De Iesv Carmelitarvm Discalceatorum et Discalceatarum Fundatricis

Jn duas partes distincta

Continens I. Viam Perfectionis. II. Castellum Animæ siue septem
Mansiones. III. Exclamations, vel Meditationes animæ ad Deum suum ...

Teresa <de Jesús>

Coloniæ Agrippinæ, Anno M.DC.XXVII.

Caput XVIII. Prosequitur eandem materiam, & dicit contemplatiuorum
laborem maiorem esse, quam actiuorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37994

C A P V T XVIII.

BANDEM PROSEQUITVR MATERIAM, ET OSTENDI
quanto maior sit contemplatiuorum, quam actiuorum labor, quod ad
magnam, actiuorum consolationem facit.

*Contemplationis non dicit, eos qui per hanc incedunt (prout quidem ipsi
di, & ex ipsis intellexi) non minorem actiuos crucem ferre: imo multum
vos, si, quibus vijs & modis crucis illis Deus imponat, videretis. equidae
tam de his, quam de illis loqui possum; & certò scio, crucis quas contem-
platiuus Deus imponit, intolerabiles esse, & tales eas esse, ut nifilat
hoc suauitatum cōdimento condiret, ferri prorsus non possent. Expe-
patet, cum per viam difficultatum ac laborum à Deo condicatos confi-
sum sit quos multum diligit, & quo magis eos diligit, eo etiam per-
uiores difficultates condacere; credibile non videri, eum contem-
pus contemnere & negligere, cum suo eos ipsemet ore depradicet, &
amicos suos reputet. Stultum porro & fatuum est, cogitare, eum hominem
delicatos, nullasq; vnquam & molestias & ærumnas expertos, ad inci-
tiam suam admittere; imo certissime mihi persuadeo, has iis grauior &
acerbiores, quam alijs hominibus immittere. Quocirca, quia eos per via*

*Vinum con- adeò asperam & scruposam ducit, ut subinde se deviare, & advi-
solationis eis suam de nouo ingrediendam & repetendam redire debere putent, hec
necessariū.*

*Debiles Contempla- ad patiendum egregie animatos & dispositos videam: nam propter
tius, ante omnia Deus quod Dominus in ipsis si pusillanimes & debiles sint, facit, etc, quod de
animat, & nullis omnino molestijs ac laboribus perterriti faciat.*

*Crediderim equidem, vita actiuæ sectatores, quod contemplatio
non nisi aliquantulum delicijs perfundi & consolatione videant, ab
suadere, non aliud hic quam modicam illam recreationem subesse: et
autem dico, vos forsitan ne velvnum quidem diem ex illis quos ipsi
figunt, posse transfigere. Adeo ut Dominus (ut pote probè sciens ad quæ
quisque aptus sit) tale vnicuiq; officium det, quod animæ ipsius, & huius
ipsi Domino, ut saluti bonoque proximi conuenientius esse consenserit,
posito te id non impetrare, dummodo à parte tua satis ad hoc te dispe-
fueris, nolito putare, labore tuū frustaneum & incastum foro. Unde
itaq; totis nos omnes viribus ad hoc cōniti debere, cū ad nihil aliud ha-
conuererimus, idq; nō solū vno, duobus ac ne quidē dece annis, ne iela-*

*Deus uni-
cuique das
quod ei ma-
ximus con-
venit.*

ignavia deserere videamur: bonū porro est, Dominum videre, nos à parte
noltra in culpa non esse, ad instar generosorum militum, qui licet diu sti-
pendia meriterint, semper tñ parati esse debēt ad in tali officio & mune-
deci obediendū, in quo eos ipse collocare voler, cū norint suū sibi sti-
pendium benē ab ipso persolutum iri, quanto porro melius noster nobis
id Rex persoluer, quam Rex aliquis fītius mundi? Dux ergo, milites sibi quidquid
presentes & ad militandum paratos cernens, & ad quid quisque aptus
sit, iam perspectum habens, munera pro cuiusq; valore & labore disper-
titur; si autem hi p̄sentes non adessent, nihil omnino illis daret, nec offi-
cii illā, in quo sibi seruissent, crederet. Mentali ergo orationi vos applica-
te, carissimæ; si quæ verò hanc facere nequeat, in vocali se exerceat, ac le-
ctione spiritualē, & pia cū Deo colloquia, sicuti postea docebo, frequen-
ter: orationis porro horas elabi non finat, nescit enim quā sponsus hora
vocaturus sit / ne, quod fatuis virginibus alias contigit, illi etiam eueni-
at & an maius sibi onus imponere velit, et si dulcedine aliqua temperatū:
si autē tale quid nihil faciat, nō esse sc̄ ad hoc idonea arbitretur, sed alte-
rū illud magis sibi quadrare. Sic demum per humilitatem meremur, cum
scilicet nob̄s reuera persuademus, ne quidē ad id quod facimus idoneas
nos esse, interim tamen lētanter seruimus, & quod nobis iniungitur si-
cū dīcū est, hilariter adimplēmus. Et, si quidē hæc humilitas sincera sit,
talis vita & liuæ ancilla nimis quā felix est, quia de nullo alio, præterquā
scip̄la conqueretur, & suo reliquo certamine / q̄ sanè non est exiguum) cō-
tentas esse sinet: nā, esto signifer in cōflictib⁹ nō prælietur, nō tamē idcir-
co definit in magno periculo versari, & in interioribus magis quā reliqui
omnes, ipse labore oportet. Quod enim vexillum gester, & sustineat, se
nequit ipse descendere, nec id sibi ē manibus extorqueri sinere debet, esto
in partes tñille esset concidendum. Parimodo contemplatiū ipsum hu-
militatis vexillum album sustollere debent, & multa quæ sibi infligentur
verbora perpeti, vt ne vnum quidem semel reuerberent: ipsorum enim
manus est pati, ad instar Christi, ac crucem in altum eleuare, ne quae eam
de manibus, quanto cūq; demū in periculo versentur excidere pati, nul-
lia passione sua infirmitatē imbecillitatēm præferēdo: ad hoc enim
tam illustre illis & honorificum munus concreditur. Videant itaque
quid agant, si enim vexillifer signum sibi ē manibus extorqueri & eripi si-
nat, commilitones succumbent, itaque non mediocre incipientibus ac
non adeò longè prouectis, damnum creari existimo, si illos, quos iam vt Nox:um est
duces & amicos Deitent, officio quo fungūtur, opera paria praestare nō cum contē:
platiū non gerunt, prout possunt, subinde quē ab eo rece-
dūt loco in quo maius periculum esse vident, nemo aut̄ ad hoc reflexit, pro munera
nullamq; honoris in hoc sui iacturā faciūt: sed in alios illos oculi omniū
quod habēt.

CON-

conuersi sunt, nec vel minimum mouere se possunt, quin videantur. M^unus & status honorabilis bonus est, quin & singularem quandam benetvolentiam & gratiam Rex erga illos, quos ad hoc vocat, declarans qui hoc suscipit, non parum in se onus & obligationem deuocat.

Si ergo, carissimæ, nec intelligimus, nec scimus quid petamus, sine Dominum facere quod lubet, qui melius nos perfectos habet, quia nos ipsæ, & ipsa humilitas requirit, ut contentæ sumus eo quod nobis tur: non paucos enim videre est, qui quasi iure & ex iustitia suauitate dulcedines à Deo petere videtur. Egregia scilicet humilitas. Idcirco non cognitor & p^{ro}p^{ri}eator Deus optimè facit, quod, quantu^m quidem cur, raro huiusmodi p^{ro}lonis eas concedat, vrpote qui eas ad calice sumimbi dū parum aptas esse cognoscit. Ut ergo sciatis, filiæ, vtrum profectum quem feceritis, hoc, signum erit, si nimirum vnaquæque vestrum fons nūn pessimam esse credar, & ex eius operibus liquido colligi queam le ut tales ducere, idque ad aliorum profectum & commodum non verò id, signum est, si plus consolationum in oratione, aut rapta, aut visiones, aut alias id genus gratias, quas Dominus ei cōcedit, hinc exspectare quippe debeimus, donec in altero mundo sumus, vtilitatem rerum valorem sciamus. Sed alterum illud quod dixi, moneta contraria est, redditus, qui numquam cessat, feendum perpetuum, & censu^m dimibilis (nam alia illa, non sunt permanentia, abeunt & redeunt) am gna humilitatis & mortificationis virtus, & insignis quedam obedientia quæ in eo sita, ut ne vel latum quidem vnguem discedere vult ab eo quod Prælatus ac Superior mandat, certò vereque scientes, hoc vobis ipso met Deo, cuius ipse vicarius est, præcipi.

De obedientia autem in aximè & potissimum me hinc agere operaret, sed, quia mihi Religiosæ esse non videntur, si eam non habeant, hinc de ea nihil dico: quia alloquitur Religiosas, & (prout mihi quidem videntur) bonas Religiosas, aut quæ tales talitem esse gestiunt, hinc re ad manifesta, quæ tamen tanti momenti sunt, non nisi vnum verbū addita, ne obliuioni ea tradatur. Dico ergo, si quæ voto ad obedientiam obligata, in ea deficit, non oranimodis allaborans ut summa quam potest p^{ro}fectione votum hoc suum expleat, nescire me ad quid & quae in morte sterio viuat. Hoc saltem ipsi dico, quamdiu contra hanc peccabit, etiam uam vitam vtilem fore. Est hoc longè certissimum: hinc etiam si quis sacerdos, qui ad obediendum voto non teneretur, & tamen ad contemplationem peruenire vult aut satagit, debet, si modò securè procedere vult, non falli, suam insigni cum resolutione voluntatem, in Confessione cuiusqui contemplationis spiritum, habeat, manus resignate: et

Inobedientes
perfringuntur.

quippe est fore, ut hac ratione plus vno anno, quam alias plurimis, profectus sit. Sed quia vobis de hac re loqui minimè necessarium videtur, hinc pluribus de ea me agere opus non est.

Finem igitur facio, si dixero, has esse virtutes quas vos habere desidero, carissime, & quas ut habeatis satagere, & quas vos alijs sancta quadam inuidia inuidere, vos oportet. Quanrum autem ad alias illas deuotiones, nolite vos ipsas torquere, aut caput frangere, quod eas non habeatis: est quippe incertum quid fieri quoque posset, ut in alijs quidem haec essent velut à Deo venientia, at in vobis posset Maiestas eius permittere ut diabolica essent illusio, & caco dæmon vos deciperet, sicut multos alios decepit. Cur ergo per incertum quid Dōmino seruire vultis, cum per alia plurima id certo & securè facere possitis? quis in id genus pericula vos connicet? Hæc ideo sic cyberius deduxi & prosecutum, quod illa sciam expedire dictis natura quippe nostra infirma est, & cui Dominus Spiritum contemplationis dare voleret, hunc Maiestas eius etiam validum & fortē reddet. Quos autem ad eam non vocabit, illis usque venient documenta quæ hic tradidi, è quibus ipsi etiam contemplatiui fere humiliandi materiam capient. Dominus pro suâ misericordia lumen nobis ad voluntatem ipsius in omnibus sequendam concedat, itaque nulla nobis timendi erit occasio.

CAPUT XIX.

IN QVO DE ORATIONE LOQUI INCIPIT, ET CVM IIS AGIT qui intellectu discurrere nequeunt.

I AM multi elapsi sunt dies, ex quo priora illa scripsi, adeò ut nullum lexinde mihi tempus ad scriptiōnē me denuo applicandam fuerit: unde nisi prius scriptā relegerem, planè quidnam antea scriperim, nesciam, ne quod tamen temporis dispensum faciam, continuabo prout possum, et si sine aliquo ordine & interrupte. Ingenijs bene dispositis, & animabus exercitatis, quæque apud se ipsas manere possunt, tam multis, tamque boni scripti sunt libri, & à tam præstantibus auctoribus conscripti, ut non mediocris error foret, aliquod vos verbis meis in materia de oratione, pondus inesse credere; cum, ut dixi, tales libri vobis suppetant, in quibus iuxta singulos hebdomadæ dies, vita ac passionis Domini mysteria dispositi sunt, nec non aliquæ de iudicio, inferno, nostraq; vilitate, & summa durata.

*Bona meditatio
tädi methodus*

nostri erga Deū opt. max. obligatione meditationes, idque excellēti quadam doctrina & ordine traditæ, tam quoad principium orationis quam finem eiusdem continentur. Adeò ut hanc orandi methodum tenere scientibus & assuetis, nihil amplius sit quod dicatur: Dominus quippe illos per bonā hanc

S.M.Teresa Opera.